

Adieu, Hollands dorp in Duitsland

Door Vif Jansen

Maandag 24 april 2006 - SEEDORF – Merkwaardig. Op de 's morgens vroeg al drukke A1 van Bremen naar Hamburg valt de stroom auto's en bussen met Nederlands kenteken op. Bij de afslag Zeven schiften de Hollanders zich van de Duitsers.

In colonne gaan de gele nummerplaten in de stromende regen richting de kazerne in Seedorf. Onmiskenbaar reünisten. Beroeps en ex-dienstplichtigen die ofwel vroeg van huis zijn vertrokken of in de omgeving van de basis hebben geslapen. In de verre regio zijn ieder bed, huisje en campingplaats uitverkocht.

De wegen rond Zeven en Selsingen zijn eivol. Op weg naar het grote ontmoeten, omhelzen en schouder slaan zoals het op een reünie betaamt. De vips mogen doorrijden tot de kazernepoort. Het voetvolk stapt af bij enorme parkeerterreinen en stapt op de bus met Sonderfahrt.

Overall klinkt opgetogen Nederlands. Negenduizend reünisten hebben zich gemeld. Om tien uur 's morgens zijn er zo'n duizend gearriveerd. Het zullen er in de loop van de dag veel meer worden, maar een aantal ingeschrevenen laat het afweten.

Het is dan ook hondenweer en zo zal het de godganselijke dag blijven. De organisatie moet een vooruitziende blik hebben gehad. Als aandenken krijgt iedere reünist een grote paraplu. De rij voor de cadeautent zwelt meteen onafzienbaar aan. In de kortste keren kleurt het kazerneterrein door de plu's blauw in plaats van groen. „Da's helemaal niet erg“, lacht majoor Frans Verburg. „De kleuren van de 41 Brigade zijn blauw en geel.“

Geen wonder van al die blauwe en gele tafelkleedjes en bloemstukjes. Want verzorgd en goed georganiseerd is het.

Marcheren

Slechts een fractie van het immense kazerneterrein is ingericht voor de reünie. 't Is even marcheren vanaf de poort. Pantservoertuigen, viertonners en ballonnen in Duitse en Nederlandse vlagkleuren vormen een stil escorte van de bezoekers. Die lopen in één streep naar de per jaargang ingerichte clusters. Da's makkelijk zoeken. Het roepen, lachen, drinken, herinneringen ophalen kan snel beginnen onder de beschuttende boogtenten. Daar zijn ze

Het regenachtige weer was geen belemmering voor gezelligheid tijdens de reünie in Seedorf. Duizenden oudgedienden kwamen afscheid nemen. FOTO GPD

toch voor gekomen.

Naam, rang, registratienummer. Dat moest je noemen als je de vijand op de Lüneburgerheide tegen het lijf liep. Het lukt Ton Steenbeek (39) uit Breda moeiteloos. Lichting 87-6. Korporaal, bevoorradingscompagnie. „Weinig op de kazerne, veel op de weg. Op oefening, kapotte voertuigen ophalen. Op het laatst moest ik met een viertonner de muziekinstrumenten van de Limburgse Jagers vervoeren.“

Marcel van Doorn (36) uit Oosterhout weet zijn nummer niet meer, wel zijn rang. „Marechaussee 1e klas. Ook veel op de weg. Colonnies en Leopardtanks begeleiden, en verder heel veel sporten.“ Daar in de vijver is Marcel ontgroend. „En daar in dat gebouwtje pieste ik op de hoek van mijn bed. Zo dronken was ik.“

Waar is de bar gebleven, roepen beiden uit als ze een kijkje nemen in een van de honderden gebouwen. Elke eenheid had zijn eigen bar. Maar dat is al lang afgeschaft in het kader van het alcoholmatigingsbeleid, voert de ritmeester fijntjes aan.

Ton: „Wij hadden bar 13, bijgenaamd Yab Yum.“ Ja, ze hadden een ruige tijd in Seedorf, maar oh, wat was die waardevol. „Je opleiding, de discipline. Zes

weken op, tien dagen naar huis. Het was hier totaal anders dan op de kazernes in Nederland. Zo'n saamhorigheid, kweken van teamgeest."

Beiden kozen bewust voor uitzending naar Duitsland. En heus niet alleen voor het aantrekkelijke belastingvrijdom. Ze wijzen het grootscheepse, succesvolle smokkelen van spotgoedkope rookwaar en elektronische apparatuur naar het rijk der fabelen. „Alle treinen, bussen en auto's van Seedorf naar de Nederlandse grens werden ontzettend scherp gecontroleerd. Er werd gesmokkeld, maar vraag niet hoe vaak men gepakt werd.“ Voeren nostalgie en weemoed hen naar de basis? „Ja, echt wel.“

Jonny Jahn (25) uit Bergen op Zoom vindt tussen de camouflagenetten zijn maat Damian van Laar terug. Toen uit Roosendaal en Standdaarbuiten, tegenwoordig student in Rotterdam. Beiden vijf jaar beroeps geweest. Jonny als pantserrupsvoertuigbestuurder, Damian als 'niksnut. Gekheid, ik mocht eerst de majoor rijden, daarna een viertonner.' Saamhorigheid, broederschap, kameraadschap noemen de jongemannen als kenmerkend voor Seedorf. Als broekies aangekomen werden ze snel volwassen. „Helemaal door de uitzending naar Kosovo. Wat een armoe en ellende.“

Na vijf jaar vonden ze het welletjes in het leger. Veel feesten en stappen. Damian: „Defensie kun je vergelijken met het studentenleven, alleen zonder studeren.“

Dochter

In de 'ijstent' is studie juist de bindende factor in de reünie. Vele honderden oud-leerlingen en docenten van de defensiescholen Oranje Nassau en Prins Willem Alexander praten bij Charlotte Derksen, dochter van de Roosendaalse commando Ad Derksen, bivakkeert al een paar dagen in de buurt van de kazerne. Oude vriendinnen opgezocht.

„Wat een geweldige tijd heb ik hier gehad als dochter van een militair. Kleine klasjes, iedereen kende iedereen. Na school trof je elkaar weer. Op de hockey- en tennisvereniging, bij de disco en film in het Holland Huis, je zag elkaar altijd en overal. Nee, dat was niet benauwend. Alleen wilden mijn ouders wel buiten de 'Hollandse wijk' hier wonen. Want als je aan het begin van de straat verkouden was, had je aan het eind een longontsteking.“

Albert van Hoving (29) uit Roosendaal zat samen met Charlotte op de kleuterschool. Tussen 1978 en 1991 zat zijn vader op de basis. Prachtige herinneringen heeft ook Albert aan Seedorf. „Wat een raar idee dat het hier ophoudt. Ik wilde het toch nog één keer zien.“

Dat had die oude Seedorf-ganger uit Breda ook wel gewild. Soldaat 1e klas Jan-Willem Brink van het defensieblad Griffioen laat een boze mail van vrijdag zien. „Ik ben zeer verontwaardigd dat ik vandaag in BN/DeStem moest lezen dat er een reünie is. Daar had ik bij willen zijn.“

Om de kazerne nog eens te zien, zal hij zich voortaan bij de Bundeswehr moeten vervoegen. Adieu, Hollands dorp in Duitsland.